

# Sessizliğin Deminde Sanki Suçlu Bir Nefesim

— Yazan Adam · 22 Aralık 2011

---

Bir sözüm yok billahi,  
ruhum ne kadar  
abad olsa da nihai bulacak

Kan bu  
damarlarımdan akmayacak,  
gün bir hüznle kararmayacak

Geceler  
hicranın fırkatiyle ne vakit  
şu gönlümü inşiraha ulaştıracak

Gözyaşlarım  
duracak kalbim sürurla  
buluşacak, atimde ferahlatacak

Ne cananın  
hasretindeyim her an  
ruhun esaretin bizarlaşan benim

Ne vakit  
gülecektir kaderim,  
sessizliğin deminde suçlu bir nefesim

Kime  
nazar etsem,tebessümle  
yad edip teslimiyeti aşkla kabil derim

Sabrı  
ne acizlik bilirim, ne de  
kalbimin hazin sesinden çok eminim

Dalların  
şumulünde, sukut etmiş  
bir ağacın köklerinden ne beklerim

Kalan

bir yaprağın bahtını merak  
ederim ve ruhum için nefeslenirim

Bir hesabın

efkarıyla nasıl nefsimi  
tezkiye ederim, umutları neyleyim

Gönül

ferman dinlemez derler,  
bu sözü bilmem ki nasıl taltif ederim

Ne hancıyım ,

ne yolun emniyetini  
hisseden bir dilenciyim ben kimim

Neden

bilmediğim ufukta gezinir,  
sefil bir halde aşkın şadını beklerim

Hadsiz

hudutsuz bir nefesin sahibi  
kimdir,neden mecrasında gitmeyim

Ah çektiren

bu emellerim, sabrın  
korlaşan yumağından neler beklerim

Şimdi

derdi gamımla nasıl ve hangi  
edeple sevda yolunda nefeslenirim

Ne asanın

keyfiyeti, ne lal olan dilin  
manadan uzaklaşan hali neylerim

Yahya Kemalın,

Mehmet Akifin terennüm

ettiđi hicranı kime söylerim

Neden

nefesi bođulan, Őevki süruru  
mefkureyle yadedip ađlayan biriyim

Mustafa CİLASUN